

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Jitky Zavřelové ve věci žalobce: **M. M.**, zastoupen Mgr. Alenou Holubkovou, advokátkou se sídlem Revoluční 726/13, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2025, čj. OAM-483-16/ZR-2025, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2025, čj. 57 A 5/2025-45,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce obdržel povolení k trvalému pobytu v Česku s platností od 7. 4. 2008 (nicméně dle svého tvrzení zde pobývá již od roku 2000). Rozhodnutím ze dne 20. 5. 2025 žalovaný zrušil trvalý pobyt žalobce podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Žalobce byl totiž čtyřikrát odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu a má více než 15 záznamů prokazujících protiprávní jednání na úseku dopravy. Dopustil se tak protiprávních jednání, která představují opakované a závažné narušení veřejného pořádku a zásah do práv a svobod druhých.

[2] Krajský soud žalobu zamítl. Dospěl k závěru, že žalovaný dostatečně zhodnotil závažnost jednotlivých trestných činů a poukázal na vzniklé a hrozící následky žalobcova jednání. Rovněž podle názoru krajského soudu osobní chování žalobce (trestná činnost a páchaní přestupků) představuje skutečnou a dostatečně závažnou hrozbu pro veřejný pořádek. Nejde o ojedinělé vybočení z jinak řádně vedeného života. Nic nesvědčí ani tomu, že by se v jeho životě změnilo cokoli zásadního (např. začal pracovat na problémech s alkoholem). Zrušení povolení k trvalému pobytu navíc nepředstavuje nepřiměřený dopad do soukromého a rodinného života žalobce.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, s níž spojil žádost o přiznání odkladného účinku. V kasační stížnosti nastolil otázky, které se týkají:

- i. (ne)přezkoumatelnosti napadeného rozsudku,
- ii. posouzení aktuální a dostatečně závažné hrozby pro veřejný pořádek,
- iii. přiměřenosti rozhodnutí s ohledem na jeho rodinné a sociální vazby,
- iv. dostatečného zjištění skutkového stavu, resp. zohlednění konkrétní situace stěžovatele (mj. z důvodu, že zrušení trvalého pobytu má být pro stěžovatele fakticky vyhoštěním).

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Nejvyšší správní soud na úvod uvádí, že v souladu s ustálenou judikaturou stěžovatel musí reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl již v žalobě, aniž jakkoliv reflektuje argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal vlastní svébytnou argumentací a jejich zopakování nemůže obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS z 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, z 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36). Za této situace, tj. bez bližší kasační argumentace, není úkolem Nejvyššího správního soudu za stěžovatele domýšlet, proč má za to, že jsou závěry krajského soudu chybné. Takové kasační námitky proto nelze projednat, neboť nesměřují proti rozhodovacím důvodům krajského soudu. Jsou tak nepřipustné podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírají o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejedná se totiž pouze o setrvání na jiném názoru, ale o nereagování na konkrétní svébytnou argumentaci krajského soudu, proti které původní již vyvrácená námitka stěžovatele nemůže obstát.

[6] Z toho důvodu nejsou přípustné kasační námitky týkající se *posouzení aktuální a dostatečně závažné hrozby pro veřejný pořádek, přiměřenosti rozhodnutí s ohledem na jeho rodinné a sociální vazby* a s tím související otázky *dostatečného zjištění skutkového stavu (konkrétní situace stěžovatele)*. V tomto směru totiž stěžovatel pouze znovu uplatňuje obecné námitky, které již dříve uvedl v žalobě. Krajský soud nicméně tyto námitky již podrobně vypořádal. Důvody, proč jednání stěžovatele představuje aktuální a závažnou hrozbu pro veřejný pořádek krajský soud vysvětlil především v bodě 29 napadeného rozsudku (konkrétně, že z ničeho neplyne, že by stěžovatel změnil životní styl, pracoval na odstranění problémů s alkoholem a od posledního protiprávního jednání neuplynul ani rok). Přiměřeností rozhodnutí s ohledem na konkrétní situaci stěžovatele a jeho rodinný a soukromý život se poté krajský soud podrobně zabýval v bodech 32 až 44 napadeného rozsudku. Na tuto svébytnou argumentaci krajského soudu nicméně stěžovatel adresně nereaguje. Pouhé zopakování obecných námitek a výtek tak nemůže obstát. Tyto námitky tudíž nejsou přípustné.

[7] Stejně tak není přípustná související námitka, podle níž zrušení trvalého pobytu představuje pro stěžovatele fakticky vyhoštění, čímž má posouzení konkrétní situace stěžovatele (a jeho soukromého a rodinného života) krajským soudem odporovat judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. Krajský soud v bodě 41 srozumitelně vysvětlil, proč se v projednávané věci o situaci srovnatelnou s vyhoštěním nejedná a že stěžovatel má k dispozici možnosti, jak snížit závažnost dopadů rozhodnutí do svého soukromého a rodinného života (využití bezvízového styku mezi ČR a Ukrajinou či podání žádosti

pokračování

o vízum za účelem strpení). Ani s těmito konkrétními závěry krajského soudu stěžovatel nijak adresně nepolemizuje.

[8] Přípustná je tudíž pouze námitka *nepřezkoumatelnosti* napadeného rozsudku.

[9] Nejvyšší správní soud se proto v rozsahu přípustných námitek zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[10] Žádný z těchto případů není dán. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[11] Nejvyšší správní soud neshledal, že by napadený rozsudek krajského soudu trpěl vadou nepřezkoumatelnosti. Vypořádání jádra vznesené argumentace krajským soudem odpovídá požadavkům ustálené judikatury NSS (např. rozsudky ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, ze dne 31. 1. 2008, čj. 4 Azs 94/2007-107, ze dne 21. 8. 2008, čj. 7 As 28/2008-76, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74). Tento závěr platí i pro stěžovatelem zmíněný bod 42 napadeného rozsudku a tam uvedený závěr krajského soudu, že „z *ničeho nevyplývá, že by [stěžovatel] nebyl schopen se o sebe mimo ČR postarat*“. Je zřejmé, že krajský soud tento závěr vyslovil z důvodu, že v soudním ani správním spise není obsažen žádný podklad, který by svědčil o opaku. Za takové situace nelze vytýkat krajskému soudu, že naopak on svůj závěr „ničím nepodložil“, jak stěžovatel namítá. Za zmínku navíc stojí, že citovaný závěr krajský soud vyslovil jen podpůrně, v návaznosti na klíčová zjištěná ohledně rodinné situace stěžovatele.

[12] K řešení stěžovatelem nastolené a přípustné otázky přezkoumatelnosti tedy již existuje ustálená judikatura. Nejvyšší správní soud neshledal tuto judikaturu rozpornou. Rovněž necítí potřebu se od ní odchýlit. Nedospěl ani k závěru, že by se krajský soud v napadeném rozsudku dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Jak bylo uvedeno, krajský soud se všemi námitkami stěžovatele podrobně zabýval a v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl konkrétní důvody, proč považuje stěžovatelovo jednání za aktuální a závažné nebezpečí pro veřejný pořádek a z jakých důvodů rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu nepředstavuje pro stěžovatele nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Stěžovatel měl příležitost na tyto konkrétní důvody adresně reagovat, avšak omezil se pouze na zopakování obecných výtek. Takové kasační námitky však nemohou obstát.

[13] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto ji odmítl pro nepřijatelnost podle § 104a soudního řádu správního (výrok I. tohoto usnesení).

[14] Soud samostatně nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Ve věci samé rozhodl bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí.

[15] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 soudního řádu správního (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, či usnesení ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto usnesení). Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly. Proto mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III. tohoto usnesení).

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. listopadu 2025

Tomáš Foltas  
předseda senát